

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Sociální práce a aktivizace osob trpících demencí

Autor práce: Marie Zajíčková

Obor studia: Sociální a charitativní práce (Bc.)

Posudek vypracoval: Tomáš Veber

Datum: 15. května 2021

Bakalářská práce kolegyně Marie Zajíčkové je jistě psána nesložitým, místy až lakonickým jazykem. Ač pojednává velmi aktuální téma, a to přehledně a v jasné struktuře, je prací působící trochu tezovitě. Autorka vychází z předem omezeného množství zdrojů, sleduje pouze popis významu sociální práce při práci s osobami trpícími demencí, ovšem svůj cíl formuluje takto nešťastně: „*Cíl je tedy stanovený jako význam sociální práce při aktivizaci osob s demencí.*“ Víme, co chtěla svou formulací ve skutečnosti říci, ale je třeba vyvinout určitou námahu, abychom se k jejím myšlenkám propracovali. A podobně je třeba přistoupit i k celému textu práce. Autorka se v práci spokojí s rešeršním zpracováním zkoumané látky, nepodává návrh aktivit, jimiž je možné téma otevřít při práci se samotnými trpícími, což by práci, zdrojově jinak uspokojivou, samozřejmě obohatilo. Navíc si je vědoma své přímé závislosti na citovaných zdrojích a nijak tuto skutečnost v práci neproblematizuje.

Autorka se vyjadřuje velmi úsporně také při popisu jednotlivých terapeutických a preventivních aktivit, kde si, jak předpokládám, mohla, či dokonce měla dopřát hlubší ponor do tématu. Ve výsledku, také vzhledem k (opět) lakonicky koncipovanému závěru, nenabízějícímu žádné otázky, jako by autorka chtěla říci: metodiku závěrečných prací zvládám, kritéria naplňuji, práci jsem na základě literární rešerše sepsala a předložila, k čemu tedy nějaké další otázky? A ohlédnutí za prostudovanými zdroji? Vědomí přesahu tématu? Nechme mluvit samu autorku: „Ze zjištěných informací vyplývá, že sociální práce má svůj význam při aktivizaci klienta. Nabízí mu totiž služby, které zmíněné činnosti nabízí. Dalo by se tedy říci, že je poskytovatelem aktivizace. V přímé péči obvykle pracují pracovníci v sociálních službách. Důležitou roli hraje sociální pracovník při podpoře rodinných příslušníků, zařizování smluv, vedení individuálních plánů, poradenství a dalších podobných formálních náležitostí. Sociální i aktivizační pracovník by měl být seznámen s problematikou této cílové skupiny, aby mohl lépe vést rozhovor s klientem, rodinou a nabízet služby, které jsou pro tyto osoby vhodné. Také by měl znát, jak se chovat v nepřívětivých situacích a jak vhodně péči poskytovat. Metod pro aktivizaci seniorů s demencí existuje mnoho a stačí si jen vybrat, kterou je organizace schopna ve svých podmínkách zařídit.“ (více než třetina jejího závěru, s. 39)

Práci pro její tezovitost a nekritický přístup k užitým zdrojům hodnotím stupněm **velmi dobře**. K obhajobě ji doporučuji.